

ΑΓΩΝΑΣ

ΔΙΚΟΜΑΝΕΙΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑΙ;

Του πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση

ΤΟ ΚΟΣΜΙΚΟ φρόντια έχει διαδώσει σε μεγάλο βαθμό το ήθος και την ψευδαιτικότητα των ορθοδόξων. Είναι ιδούλλες οι ανθοδέζεις και δεν είναι σκοπός των ιωρόντων σπουδώνας να καταγεφρύ τους. Ωστόσο, θα σκολίασων ένα αντοκητικό φαινόμενο, το οποίο συνάντησε στο χώρο της Εκκλησίας. Και αυτό δεν είναι άλλο από την δικομανία μερικών μητροπολιτών.

Δυνοτυχής, ιωάρχον ωιλμενάρχες, οι ανθοδέζει μηνύονται και διατίθωσαν τη διαφροεστική τους γήραν. Σητών αρ' τους κορυκούν δικαστές να καταδίκουν τα ψευδαιτικά τους ιωαδιάλ θέλοντα να διαγεύσουν την κακή φήμη, ώστε τους συναδείξει να ιωτάζουν τους κακόβουλους συκοφάντες. Τελικά, η ωέρα έχει ανθοδέζει ότι οι δικαστικές ανθοφάσεις δεν μωρούν να ιωροστατεύσουν τους διάκτες μητροπολιτές.

Για να φανταστούμε έναν μητροπολίτη, ο οποίος έχει δημιουργήσει ένα αμυντικό τείχος γύρω του με καταδικαστικές ανθοφάσεις εις βάρος των αντιρροντώντων, για να μωρούν να ιωλμάνει το λαό του Θεού, χωρίς αναταραχές και κλινωνισμούς. Αλλίστια, ώστε ψευδαιτική καρδιοφροσία μωρούν να έχει; Πώς ενίδρωση μωρούν ν' ασκήσει στο λαό του Θεού και ώστε ενθυνοιασμό μωρούν να εμφανεύσει; Πιστεύωντας ότι η αντοτυχία του είναι δεδουλένη.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να θυμίων ένα ψευδαιτικό λόγο του Γέροντος Παΐσιου, ώστε χρήσιμο - και συνάμα αφοθλιστικό - σε κάθε δικομανή μητροπολίτη, αλλά και αυθόρυβο κληρικό. Έλεγε ο Γέροντας: «Δεν ιωάρχει μεγαλύτερον χαρά από τη χαρά, ώστε νιώθεις, όταν δέχεσαι την αδικία. Μακάρει να με αδικούσαν όλοι οι άνθρωποι! Ειλικρινά οας λέω, την γλυκύτερην ψευδαιτική χαρά την ένιωσα μέσα στην αδικία. Ξέρετε ώστος χαίρομαι, όταν κάνως με ιωείλανενόνταν,

«Δόξα σοι ο Θεός, λέω, αυτό έχω μισθό, ενώ, αν θων άγιο, χωντάω». Γλυκύτερο φράγμα από την αδικία δεν ιωάρχει!» (Γέροντος Παΐσιον Αγιορέτου, Λόγος Γ', Πνευματικός αγίνας, 2001, σελ. 74. Βέβαια, ο λόγος αυτός του Γέροντα δεν ουκινεί κανόνων τους δικομανείς μητροπολίτες, γιατί νοτερούν στο ήθος και το φρόντια και μοναδικό τους στήριγμα είναι ο φραγιούμος. Προσθιαστούν, οι δυνοτυχείς, με τη βοήθεια των δικαστικών ανθοφάσεων να υφάνων το ιωακριτικό τους ένδιμα. Δεν διοτάζουν δε να εμφανίζονται και γενναιόδωροι, δηλώνοντας ότι τις χρηματικές ανθοφάσεις θων εισιθράττουν, τις διαθέτουν στα φιλανθρωπικά ιδρύματα των μητροπολίτων τους!

Οι μητροπολίτες, όπως όλοι γνωρίζουμε, είναι ψευδαιτικοί ιωτέρες και όπως όλοι ενθυμούμε, δεν ιωρένειν ν' ακολουθούν το κορυκό φρόντια, ούτε και να εμφανίζονται αρ' τους ιωλιτικούς, οι ανθοδέζεις συνήθως δεν έχουν ηθικούς φραγμούς. Αν δεν συμβαίνει αυτό, τότε χρειάζονται διναμικές αντιδράσεις των θρησκευόντων λαού. Όχι για να ιωροκληθούν οκάνδαλα, αλλά για να βελτιωθούν τα κακιά κείμενα, τα ανθοδέζεις, αδηγούν ιωλούς στην ανθύλεια.

Σ' εκείνους τους αδελφούς, ώστε ιωροστηρίζουν ότι ο Θεός τακτοθοεί τα ιωράγματα κάνωντα στιγμή και άρα εμείς δεν ιωρένειν να ιωρευθείνομε, θυμίων ότι ο Θεός αφήνει και σε μας ιωριθώρια, για να εμφανίζουμε την διαφθορά και να συντάλλουμε στην βελτίωση των εκκλησιαστικών μας φραγμάτων.

("ΟΡΕΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ" 21 ΔΕΚ. 2007)

ΜΑΝΗ, ΘΕΚΕΛ, ΦΑΡΕΣ (Δαν. ε' 1-31)

Τρεις λέξεις που γράφηκαν από το χέρι του Θεού στον τοίχο της αίθουσας του παλατιού της Βαβυλώνας, του βασιλιά Βαλτάσαρ, απογόνου του Ναβουχοδονόσορα, πριν 2.500 χρόνια, την ώρα που πλήθος προσκεκλημένων συμμετείχε σε συμπόσιο ασωτίας και κραιπάλης.

Το 540 π.Χ. οι συνδαιτυμόνες του βασιλιά έτρωγαν, έπιναν, τραγουδούσαν, χόρευαν, ασχημονούσαν, καίρονταν όταν ξαφνικά συνέβη κάπι που τους άφωσε άφωνους. Η διασκέδαση σταμάτησε, ενώ τρόμος, αγωνία και πανικός κατέλαβε τις καρδιές τους. Και πώς να μην πανικοβληθούν αφού έβλεπαν μια παλάμη μέχρι τον καρπό να γράφει στον τοίχο:

Μανή, Θεκέλ, Φάρες.

Διαβάζουν, μα δεν κατανοούν τη σημασία των λέξεων. Τότε καλείται ο αιχμάλωτος Δανιήλ «... ανήρ, εν ω πνεύμα θεού ... και σύνεσις ευρέθη εν αυτώ» (Δαν. ε' 11) και δίνει τις εξηγήσεις. Μήπος για τον Ναβουχοδονόσορα που κυρίευσε το Ισραήλ και άρπαξε, μαζί με άλλα, και τα ιερά σκεύη του Ναού του Σολομώντα, οδηγώντας το λαό αιχμάλωτο στη Βαβυλώνα και προσβάλλοντας το Θεό. Απευθύνομενος προς τον Βαλτάσαρ είπε:

- Άλλα κι εσύ, ω βασιλέα, προσέβαλες με τις πράξεις σου το Θεό, που δημιούργησε τα πάντα. Πήρες τα ιερά σκεύη του Ναού και ήπιες με αυτά κρασί τόσο εσύ όσο και οι μεγιστάνες, οι παλλακίδες και οι γυναίκες σου. Γεμάτος αλαζονεία και υψηλοφροσύνη υρμολόγησες τους δικούς σου άψυχους θεούς. Αυτό αποτελεί προσβολή του Θεού. Ακόμη δε, η ανόπτη αυτοπεποίθηση σου και η αμετανοούσα σου προκάλεσαν την οργή του Θεού.

Να, λοιπόν, τι θέλει να σου πει ο Θεός:

Μανή: Μέτροσα τη βασιλεία σου και την τελείωσα.

Θεκέλ: Ζύγισα το έργο της βασιλείας σου και βρέθηκε λειψό, ανεπαρκές.

Φάρες: Διαίρεσα πλέον το βασιλείο σου και το έδωσα στους Μήδους και τους Πέρσες.

Το ίδιο βράδυ ο Πέρος μπήκαν στην πόλη, κατά τη διάρκεια του δείπνου, και θανάτωσαν το βασιλιά Βαλτάσαρ. Έτσι η προφτέα του Δανιήλ επαλθεύθηκε. Την ιστορία αυτή της Π.Δ. φέραμε στη μνήμη μας γιατί και στις μέρες μας βρίσκεται απόλυτη εφαρμογή. Πράγματι, κάτω από το άγυρπνο μάτι του Θεού, ο ζυγός του, ζυγός ακριβοδίκαιος, ζυγίζει όλους μας, όποιοι κι αν είμαστε, όπου κι αν εργάζομαστε.

Διαυτοκώς, στο όνομα της παράδοσης και στην προσπάθεια να μη φανούμε ότι υποτερούμε πολιτιστικά, προβαίνουμε σε εκδηλώσεις που δε μας τιμούν ως ορθοδόξους χριστιανούς και Έλληνες. Ξέφρενοι εορτασμοί, έλλειψη ποθικής ζωής, διάλυση οικογενειών, ανυπακοή παιδιών, απιστίες, μοιχείες πνευματικές και σωματικές, ευδαιμονισμός, προσβολή των εθνικών συμβόλων, κραιπάλη και ασωτίες είναι τα στοιχεία που διακρίνουν την εποχή μας. Παντού μέρες Βαλτάσαρ και πιώτης στη Βαβυλώνας. Μέρες που προκαλούν το Θεό.

Σύγχρονοι Βαλτάσαρ παρασύρουν τους ανθρώπους σε μια αλλοπρόσαλλη ζωή. Σε έναν κατήφορο που δεν έχει σταματημό.

Μεγάλοι οίκοι μόδας ξεμιαλίζουν ιδιαίτερα τον γυναικείο πληθυσμό προκαλώντας αναιστάτωση στην οικογενειακή ζωή και χωρισμούς.

Επικειρότερες τεράστιες, επιδιώκοντας τον εύκολο πλουτισμό, προβαίνουν σε αθέμιτες ενέργειες, αδιαφορώντας για την υγεία της εικόνας του Θεού, τον άνθρωπο. Άλλοιωνέα μέχρι και σάπια ή άρρωστα σφάγια πρωθυΐνται στην αγορά. Χιλιάδες βοοειδή δολοφονούνται και θάπτονται για να μην πέσουν οι τιμές, ενώ εκατομμύρια άνθρωποι πεινούν.

Τα Μ.Μ.Ε. (μέσα μαζικής ενημέρωσης) παρουσιάζοντας τον υλικό παράδεισο, ένα παράδεισο χωρίς θεό, αιχάνουν τις επιθυμίες, υποβάλλουν έναν ανέφικτο τρόπο ζωής, διαμορφώνουν άβολους και ανίκανους να αντιμετωπίσουν τη ζωή χαρακτήρες: χαρακτήρες του ΠΡΟΠΟ, του ΤΖΟΚΕΡ, των Τυχηρών παικνιδιών, της καιφετέριας, του ενιοχυμένου πατρικού μπουρμπουάρ, του αργόσχολου και απαιτητικού, του ... χαρακτήρες, λάτρεις του πανεξουαλισμού και ευδαιμονισμού_εραστές της επικούρειας φίλοσοφίας «φάγωμεν, πίωμεν αύριο γαρ αποθηνόσκομεν».

Στους σύγχρονους Βαλτάσαρ, υβριστές του Θεού συμπειριλαμβάνονται και όλοι εκείνοι, στους οποίους ο Κύριος εμπιστεύθηκε την αγωγή και την πνευματική καθοδήγηση του ανθρώπου κι αυτοί αδιαφόρησαν ή άσκοπαν πλημμελώς το έργο τους, ή, και το χειρότερο, σκανδάλισαν με τον οποιοδήποτε τρόπο. Γ' αυτούς, λέγει ο Κύριος, ότι συμφέρει να κρεμάσουν στο λαιμό τους μυλόπετρα και να πέσουν στη θάλασσα να πνιγούν, γιατί η τιμωρία της αυτοκτονίας θα είναι μικρότερη της τιμωρίας του σκανδαλισμού.

Επειδή ο χώρος της εφημερίδας είναι περιορισμένος, δε θα ασχοληθώ με όλους όσους εμπίπτουν στην παραπάνω κατηγορία - χωρίς να θεωρείται ότι οι άλλοι αμητεύονται. Θα πω λίγα μόνο, αν και είχα να γράψω πάρα πολλά, για τους κληρικούς όλων των βαθμών, γιατί αυτοί είναι ποιμένες, πατέρες, διδάσκαλοι, καθηγητές, εις τύπον και τόπον Χριστόν (έτσι θέλουν να τους θεωρούμε) και συμβάλλουν στη σωτηρία μας.

Άγιοι πατέρες_ ιλιγγιά ο νους μου όταν σκέφτομαι πόσο μεγάλο είναι το λειτούργημα που ο Θεός σας έδωσε κατ' ευδοκίαν ή κατά παραχώρηση. Από εσάς θα εξαρτηθεί οι θα καλείσθε άγιοι (χωρίς εισαγωγικά) ή «άγιοι» (με εισαγωγικά)_ αν θα τιμάσθε ή θα υποτιμάσθε. Να γνωρίζετε ότι ο